

fuldstændig. Jeg vilde være mest tilbøjelig til at følge den ærede Minister, naar ikke de af den ærede Minister stillede Ændringsforslag til de første Paragrafer paa en Maade nødvendiggorde Bedtægelsen af Ændringsforslaget til § 17. Min Afstemning for Udvalgets Ændringsforslag til § 6 vil jeg i alt Fald for mit Vedkommende kun have betragtet som en Godkjendelse af den Hovedtanke i § 6, at en tvungen Bedtægt skal komme tilstede ligesaa sikkert, som den tvungne Samarbeiden mellem de virkelig Interesserede bliver bragt tilstede, og jeg vil gjerne sige til og ønsker, at det maatte finde Tilslutning, at det bliver den Autoritet, nemlig Landvæsenkommissionen, der tilveiebragte den første Samarbeiden, som det ogsaa blev paalagt at tilveiebringe Vedtægten. Selskølgelig maa ethvert Regulativ senere i Tidens Løb kunne forandres paa begge Sider, men det forekommer mig, at den simple og lette Udgang dertil vil være given, naar det overlodes til fremtidige Landvæsenkommissioner at forandre den Vedtægt, som var sat af den første. — Maa det maaske her være mig tilladt i Anledning af den høitærede Indenrigsministers Ændringsforslag til § 17, hvor den høitærede Minister, saa vidt som jeg har set, for første Gang har bragt den Tanke frem, at naar et Dige formindskes eller nedlægges, skal der gives Erstatning for det Tab, som Eiendommen herved muligvis vil lide, og Erstatningen eventuelt bestemmes af Kommissionen, at gjøre den Bemærkning, at det saa vistnok udtryffeligt maatte udtales, hvorfra en saadan Erstatning skulde tages. Det er jo klart nok, at dersom vedkommende Forbeier eller en anden Eier bagved Diget, som har nydt Beskyttelse af Diget, har benyttet denne Beskyttelse til at foretage kostbare Forbedringer paa Eiendommen, ja, jeg vil endog sige til at opføre kostbare Bygninger paa en Grund, som uden Beskyttelse af Diget ikke vilde være bebyggelig, saa vil jo en saadan Erstatning for Tab ved Digets Forsvinden kunne blive meget betydelig. Det forekommer mig, at den høitærede Minister derved har bragt et nyt Spørgsmaal frem, og det et Spørgsmaal, som forekommer mig at fortjene al mulig Opmærksomhed. (Afbrudelse af Indenrigsministeren). Den høitærede Minister bemærker, at Spørgsmaalet er reist i den oprindelige § 17. Jeg har overset, at dette var Tilfældet, men det forekommer mig, at naar man ser hen til, hvor betydelige de Erstatningskrav kunne blive, som kunne reises paa Grund af, at et beskyttende Dige forsvinder eller formindskes, og naar man ser hen til Bankefælden ved at fastsætte disse Tab — ved Hensyn til Forbeieendomme vilde Tabet jo nærmest være den Kapital, som er anvendt paa at gjøre en Jord, som ikke tidligere har været modtagelig for Kultur, modtagelig derfor, og denne Størrelse kan det være vanskeligt at afgjøre, naar der er hængaet en længere Række af Aar — saa forekommer det

mig, at den faktiske Betydning af en saadan Genvisning til et muligt Erstatningskrav maa blive den, at man bliver endnu mere varsom, end Lovforslaget og Ændringsforslaget have været med overhovedet at tilstede, at et beskyttende Dige forsvinder, hvor det engang er kommet tilstede, thi det er dog i Birteligheden et ganske alvorligt Indgreb i Eiendomsretten eller i alt Fald i Brugsretten, om en nok saa lille Minoritet ved en Majoritetsbeslutning kan faae en Eiendom, som er erhvervet i god Tro til den Verdi, som det beskyttende Dige har givet den, gjort tilnærmelsesvis værdiløs. Det forekommer mig, at man meget vanskelig i Praxis vil kunne komme til at anvende Bestemmelsen om at erstatte Tab paa Eiendomsgegenstande, hvor det beskyttende Dige forsvinder, men at man snarere maatte hefte sin Opmærksomhed paa at skjærpe Bestemmelsen om, at det beskyttende Dige kun maa forsvinde, naar Alle ere enige derom, eller udtryffeligt godkjende, at Eiendomsforringelsen vil falde jævnt paa hele det beskyttede Terrain, og at ikke en særlig Eiendoms Værdiforringelse bliver en Følge af Digets Forsvinden. Jeg vilde meget ønske, at den høitærede Minister vilde slutte sig til Udvalgets Hovedtanke, som jeg tidligere har angivet, nemlig den, at en Vedtægt eller et Regulativ er et nødvendigt Supplement til et sammenrøvet Interessentflak. Jeg tvivler ikke om, at de enkelte Mangler, som den høitærede Minister har fundet ved Udvalgets nye § 6, let vilde lade sig afhjælpe fra Udvalgets Side ved Samraad med Ministeren.

Tobiesen: Jeg tror, at det ærede Medlem, der nu talte, har fuldstændig Ret med Hensyn til den Varsomhed, hvormed man maa tillade, at Diger fjernes, som een Gang ere opførte; men jeg vil tro, at Forslaget i denne Henseende allerede indeholder tilstrækkelig betryggende Bestemmelser. Det sidste Stykke af Ændringsforslaget til § 17 er jo formentlig en Gjentagelse af Reglen i § 13, her med Hensyn til de ikke under offentlig Tilsyn værende Digelag. § 13 giver nemlig den samme Regel, idet det hedder: „Et til et Digelag hørende Dige kan ikke udvides, formindskes, nedlægges eller udgaa af Digelaget uden Amtsrådets Samtykke“, og den ender med at sige, at hvis Interessenterne ikke blive enige, saa skal Landvæsenkommissionen afgjøre, hvilken Erstatning der skal gives. Dette maa altsaa efter hele den Form, Stykket har, forstaaes faaleses, at de, der forlange, at Diget skal nedlægges, maa bære de Udgifter, der svare til det Tab, som Eiendommen lider ved, at Diget nedlægges. Det hedder nemlig i sidste Stykke af Forslaget: „Difter Krogen, der eier en Eiendom, der er bidragspligtig til et Dige, at dette skal gives en større Hvide, Brede eller Længde, eller at det skal formindskes eller nedlægges, bliver Spørgsmaalet...“ i Tilfælde af Tvist at afgjøre af Landvæsenkommissionen, og